

Kansalaiset.

Suomen itsenäisyys saavutettiin vaikeissa olosuhteissa ja lujitettiin vapaussodalla.

Itsenäisyytemme ensi taipaleella oli kuitenkin käytävä ankara taistelu tasavaltaisen ja kansanvaltaisen hallitusmuodon sekä puolueettoman ulkopolitiikan puolesta.

Näin kansan terve itsenäilytysvaisto oli voittanut, ja tasavaltamme ensimmäisen presidentin aikana osoitti kansanvaltainen järjestelmä kelpoisuutensa. Henkinen, taloudellinen ja yhteiskunnallinen tervehtyminen tapahtuivat tuona aikana, ja maamme työväenliike irtautui valtaosaltaan kommunistisesta kumouksellisuudesta ja ryhmittyi länsimaisen sosialidemokratian ympärille.

Täten eheytynyt ja lujittunut tasavaltainen Suomi loi hyvät edellytykset terveelle yhteiskunnalliselle ja taloudelliselle kehitykselle. Sen valtiosäännön puitteissa oli todellisella kansantahdolla aina mahdollista johtaa valtioelämäämme.

Mutta kansanvallan vastustajat, jotka tasavallan ensimmäisen presidentin valtiotaito oli pitänyt kurissa, ryhtyivät, hänen luovuttuaan ohjista, ja varsinkin kansakunnan sittemmin jouduttua taloudellisiin vaikeuksiin, käyttäen hyväkseen valtiomiesten hyväuskoisuutta, valheisanmaallisuuden ja valheuskonnollisuuden turvin kärjistämään kansalaismielialoja ja halventamaan kansanvaltaista yhteiskuntajärjestystä sen tuhotakseen.

Tuloksina tästä suunnitelmallisesta toiminnasta ovat kansan oikeustajunnan hämmentyminen, maan lakien uhkamielinen rikkominen, kansalaisten oikeusturvan vaarantaminen, jopa ilmi kapinakin puolueettoman oikeuslaitoksemme arvovaltaa horjuttavine jälkinäytöksineen.

Kaikki tämä on saattanut valtioelämämme uusiin vaikeuksiin ja estänyt valtioelimiä tarmokkaasti toimimasta maan taloudellisen ahdingon helpottamiseksi ja kansalaisten lamautuneiden mielten kohottamiseksi.

Tällainen asiaintila on viime vuosina syvästi huolestuttanut kansa-

samme menestymisen ja sen valtiosäännön elimellisen yhteyden ja niiden välisen riippuvaisuuden tajua-
via, rauhallista talous- ja yhteiskuntakehitystä harrastavia kansalaisia. Se on myös pahasti himmentänyt äsken vietetyn itsenäiseksi tasavallaksi julistautumisemme viisitoistavuotispäivän yhdistävää ja ylevää juhلاميelta.

Siitä huolimatta, että kansanvallan ja valtiomuodon vastustajien milloin salakähmäisin, milloin julkiterroristisin menetelmin aikaansaamat ”liikehtimiset” on ratkasevissa vallantavoitteluyrityksissään kukistettu, eivät ne kuitenkaan ole vaarattomia. Arkisissa töissään velvollisuuksiaan täyttävä kansan valtava enemmistö on liian rauhallisena ja vain surren seurannut tätä rappeuttavaa kehitystä.

Tämä levollinen sivustakatsojan asenne ei enää ole puolusteltavissa, vaan on päättävästi ryhdyttävä puoltamaan tasavaltaista valtiosääntöämme siihen kohdistettuja hyökkäyksiä vastaan sekä sen takaamin keinoin ohjaamaan kansakuntamme läpi ajan henkisten, taloudellisten ja poliittisten myrskyjen. Sisäisen järjestyksen palauttamiseksi on luotava mieliala, joka pitää kunniaassa laillista valtiosääntöä ja oikeusjärjestystä ja luottaa niihin enemmän kuin poikkeuslakeihin, joitten kaksiteräinen miekka samalla kuin se uhkaa levottomia kansanaineksia kuitenkin viiltää rikki Suomen kansanvaltaista valtioelämää.

Nykyistä tilannetta eivät ole aiheuttaneet hallituksen puuttuvat valtuudet — ei edes ennen suojelulain voimaantulemistä —, vaan valtiovallan käyttäjien tarmottomuus puolustaa kansalaisten laillisia oikeuksia ja kukistaa laittomat »liikehtimiset».

Valtiosääntömme riittää takamaan rauhan ja järjestyksen, kun vain huolehditaan siitä, että tasavallan virkamieskunnan, poliisivoimien, armeijan ja suojeluskuntien henki on todella tasavaltalainen ja kansanvaltainen.

Ja tästä hengestä vastaavat kansalaiset itse.

Ei ole enää oikeutta passiivisina odottaa, miten tasavaltaista valtiovaltaa Suomessa käytetään. On ryhdyttävä myöskin vapaan kansalaistoiminnan avulla valvomaan, että valtiomme kansanvaltaista luonnetta ja lakien kansalaisille suomia oikeuksia pidetään kunniaassa ja että myös kansan virkamiehet tätä valvovat ylimmästä alimpaan saakka.

Kaikkien yhteiskuntaluokkien on saatava vapaasti ja tasavertaisesti, kansanvaltaisen valtiosääntömme puitteissa, harjoittaa rakentavaa vaikutustaan kansalaimielipiteeseen ja valtiovaltaan. Olemme varmat siitä, että kansanvaltainen, kaikille oikeudenmukainen valtiosääntömme parhaiten pystyy torjumaan sisäiset häiriöt, uhatkoot ne oikealta tai vasemmalta, ja että se kansaamme eheyttävänä myöskin parhaiten turvaa taloudellisen ja poliittisen itsenäisyytemme ulkoisia vaaroja vastaan.

Kansalaiset!

Kehotamme niitä kansalaisia, jotka yhtyvät rakentavaan työhön isänmaan hyväksi tasavaltaisen ja kansanvaltaisen valtiosääntömme pohjalla, liittymään jäseniksi nyt toimintansa alkavaan, valtiollisista puolueista riippumattomaan, koko maata käsittävään Nuortasavaltalaisten Liitto-nimiseen yhdistykseen. Liitto pyrkii kaikissa kansankerroksissa lujittamaan ja syventämään yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden periaatteita sekä oikeata käsitystä tasavaltaisesta ja kansanvaltaisesta valtiomuodosta sekä laillisen yhteiskuntajärjestyksen arvosta, samalla taistellen näihin kohdistuvia harhakäsityksiä vastaan ja pyrkien uudistamaan yleistä poliittista ajattelua kulttuuriystävällisessä hengessä.

Tasavallalle uskolliset kansalaiset ovat vastuussa siitä, että valtioelämäämme ei enää turmella valtiosäännön hengen vastaisilla toimenpiteillä. Vain valveutunut tasavaltainen kansalaismieli meissä itsekusakin ja meidän kaikkien yhteistoiminta näissä merkeissä takaavat isänmaan onnellisen tulevaisuuden.

Helsingissä, joulukuussa 1932.

NUORTASAVALTALAISTEN LIITTO R.Y.

EERO O. ERKKO.
Insinööri.
MAISSI ERKKO.
Rouva.
UUNO HANNULA.
Kansanedustaja.
L. HIEKKALA.
Sanomalehdentoimittaja.
NAEMI INGMAN.
Johtajatar.

K. T. JUTILA.
Professori.
H. A. KORISTO.
Johtaja.
KATRI KUOPPAMÄKI.
Rouva.
WÄINÖ LASSILA.
Professori.
HISKI MIKKONEN.
Lääket. lis.

TATU NISSINEN.
Agronomi.
E. J. PAAVOLA.
Toimittaja.
GÖTA SINERVO.
Toimistonhoitaja.
URHO TOIVOLA.
Päätoimittaja.
ILTA WEGELIUS.
Rouva.

